

3. neděle v mezidobí 1. neděle Božího slova

Tuto neděli na přání svatého otce Františka slavíme poprvé v dějinách Církve jako Neděle Božího slova. Bohoslužba začala průvodem, ve kterém byl nesen evangeliář, tedy kniha, z níž se čtou při slavnostech úryvky evangelií příslušných na danou slavnost. Evangeliář byl poté na začátku bohoslužby položen na oltář, aby byl znovu nesen, až přijde čas ke čtení evangelia za doprovodu svící a kadidla k ambonu.

Evangeliáři i oltáři vyjadřujeme v liturgii zvláštní úctu, protože oba představují Krista. Evangeliář představuje Krista, který hlásá Boží slovo, oltář představuje Krista, který se obětuje za každého člověka. Svíce u oltáře či u evangeliáře představují přítomného Ježíše Krista, který setrvává ve své

Církvi a gestem stání, když se nese evangeliář, vítáme Krista promlouvajícího ve svém shromáždění. Kadidlo potom představuje tajemství této Kristovy přítomnosti, která se děje v moci Ducha Svatého.

Dnes si můžeme uvědomit jednu podstatnou věc. Bůh k nám stále promlouvá a to nejen v Božím slově, skrze knihy Písma svatého. Ježíš Kristus, Boží Syn je také nazýván Božím Slovem, zvláště u apoštola Jana: „*A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy*“ (Jan 1,14). Když tedy bereme do rukou text Písma svatého a když při bohoslužbách předčítáme z knihy lekcionáře, to je ta menší kniha, v níž jsou předepsané úryvky z bible ke konkrétní mši, nebo evangeliáře, větší kniha, o které byla řeč, věříme, že skrze psaný text Bible, k nám promlouvá sám Boží Syn, Ježíš Kristus. Ten, který se stal člověkem, ten, který se při mši pro nás stává chlebem, stal se také pro nás psaným textem. Je to vůle Boha Otce, aby jeho Syn byl člověkem, aby stále zůstal s námi lidmi ať už jako pokrm těla v eucharistii, nebo pokrm mysli v Bibli. Takto se Pán o nás stará, dokud nedojdeme v síle těchto pokrmů ke sjednocení s ním.

Dnes si také uvědomujeme, že četba Písma je pro každého, nejen pro kněze. Proto během liturgie také ochotní a připravení bratři a sestry předčítají, ba hlásají Boží slovo celému shromáždění. Liturgie tak vyjadřuje, že celý Boží lid má čerpat z této Kristovy přítomnosti v textech knih Písma svatého. Liturgie tak není divadelním představením jednoho herce, kněze, kde ostatní zůstávají konzumenty božského, ale je společným slavením Církve, kde každý, podle svých schopností slaví Krista a slouží společenství Kristova těla, Církve.

Služba předčítání Božího slova se nazývá službou lektorskou a mají ji zastávat vždy někteří lidé z farnosti, aby bohoslužba vůbec mohla být možná. K této službě lektorské se přidává často i schola, která zpívá část Božího slova, totiž z knihy Žalmů a jak je krásné nechat se vést žalmovou odpovědí a naslouchání zpěvu žalmu, který rozvíjí předcházející čtení a předchází úryvku evangelia.

Slavením neděle Božího slova si také uvědomujeme, že Bůh nám ukazuje cesty, kterými si přeje přicházet k nám a zve nás ke službě těchto jeho příchodů. Poděkujme dnes všem, kteří na toto jeho povolání ke službě lektorů odpověděli a předčítají nám při bohoslužbách. Modleme se zároveň, aby volání Boží ke službě uslyšeli i další farníci, ať už lektorské nebo i jiné a potřebné k životu farnosti.